

opusdei.org

Nedeľa 17. týždňa v Cezročnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu 17.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus B). Navrhované témy
sú: Ježiš preberá iniciatívu;
príbeh o nemožnom; zachovať
fotografiu zázraku.

28.07.2024

EVANJELIUM dnešného dňa nám
ukazuje epizódu rozmnoženia
chlebov a rýb, ktorú rozpráva svätý
Ján (porov. Jn 6, 1-15). Na rozdiel od

iných príbehov tento evanjelista zdôrazňuje, že je to Pán, kto si všimne nedostatok jedla. „Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?“ (Jn 6, 5), pýta sa Filipa po tom, čo vidí veľký dav, ktorý ho obklopuje. Následne svätý Ján dodáva, že „to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí“ (Jn 6, 6).

Ježiš si všíma duchovné a materiálne potreby ľudí, ktorí k nemu prichádzajú. V skutočnosti je schopný vidieť ich „vo svetle Božej múdrosti a svojou všemohúcnosťou môže aj chce predstihnúť všetky naše želania. Pán vidí ďalej ako my s našou obmedzenou logikou a je nekonečne veľkodušný“^[1]. To čiastočne vysvetľuje, prečo nám niekedy, keď k nemu prichádzame s prosbou, nevyhovie. Boh vie lepšie ako ktokoľvek iný, čo je pre nás vhodné. Ak ho o niečo žiadame a zdanlivo nie je žiadny výsledok,

môže to mať viacero dôvodov. Možno chce, aby sme na Neho viac naliehali, aby sme upevnili našu túžbu po tom, o čo žiadame; a inokedy to môže byť preto, že Pán má pre nás pripravené oveľa väčšie dobro, než si možno na prvý pohľad uvedomujeme.

Zároveň nás Pán pozýva, rovnako ako Filipa, rozvíjať pohľad, ktorý je pozorný k potrebám ostatných. To znamená, prijímať problémy ľudí okolo nás, akoby boli naše vlastné. *Aj keď vedel, čo urobí*, „chce, aby sa každý z nás konkrétne zúčastnil na jeho súcite“^[2]; súcite, ktorý nie je len pocitom, ale prejavuje sa skutkami, v rozmnožení chlebov a rýb, aby sa tí, ktorí sú tam, mohli najesť. Jeho činnosť tu však nekončí. Ježiš vie, že pokrm, ktorý tento zástup hľadá, presahuje fyzický chlieb; sú hladní po Božom slove, po láske a nádeji, po niečom, čo môže dať len On. Preto po tejto epizóde bude hovoriť o chlebe, ktorý otvára dvere do večného

života. Môžeme prosiť „Pána, aby nám pomohol znovu objaviť dôležitosť kŕmiť sa nielen chlebom, ale aj pravdou, láskou, Kristom, Kristovým telom, zúčastňovať sa verne a s veľkým vedomím na Eucharistii, aby sme boli čoraz viac intímne spojení s ním“^[3].

NA OTÁZKU Ježiša odpovedá Filip realisticky: „Ani za dvesto denárov chleba nebude stačiť, ak sa má každému ujsť čo len kúsok“ (Jn 6, 7). Ondrej sa objaví a hovorí o tom, čo našli: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých!?“ (Jn 6, 9). Je to veľmi podobná veta, akú vyslovil sluha proroka Elizea v prvom čítaní dnešnej Omše, keď boli v podobnej situácii len s dvadsiatimi chlebmi: „Čo mám urobiť s týmto pre sto ľudí?“ (2 Kr 4, 43). Obe epizódy

skončia rovnakým spôsobom. Svätý Ján uvádza, že všetci „boli nasýtení“ a že učeníci „naplnili dvanásť košov kúskami jačmenných chlebov, ktoré zostali“ (Jn 6, 13). A sluha Elizea zistil, že všetci jedli a „zostalo podľa slova Pána“ (2 Kr 4, 44).

Niekedy sa realita pred nami objaví ako neprekonateľná stena. Cítíme, že naše sily nestačia na vyriešenie problému, ktorý vnímame ako zložitý, ako nasýtiť dav s piatimi chlebmi a dvoma rybami. Prvou reakciou môže byť stiahnuť sa, ako Filip, alebo byť sklamaný z toho, čo máme, ako Ondrej. V tých chvíľach nám môže pomôcť pohľad na históriu kresťanstva, ktorá je históriou nemožného. Z ľudského hľadiska je nezmyselné, aby dvanásť mužov bez zvláštnych vlastností dokázalo zaniest' evanjelium na okraj vtedy známeho sveta. Ale čo je ešte viac nemožné, je niečo, čo sa deje každý deň vo svätej Omši: kúsok chleba a

trochu vína, ktoré sa premenia na Boha.

„Zázrak nevzniká z ničoho, ale zo skromného príspevku jednoduchého chlapca, ktorý sa delí o to, čo mal. Ježiš nás nežiada o to, čo nemáme, ale dáva nám vidieť, že ak každý ponúkne to málo, čo má, môže sa stať zázrak: Boh je schopný znásobiť náš malý čin lásky a urobiť nás účastníkmi svojho daru“^[4]. V rozmnožení chlebov a rýb chce Ježiš naučiť svojich učeníkov, že účinnosť ich činov nebude závisieť tak od ich dobrej vôle alebo úsilia, ako od toho, aby nechali Boha konať svojou milosťou. On chce, aby sme mu dali, ako ten chlapec, päť chlebov a dve ryby, ktoré máme. A on urobí zvyšok.

PRAVDEPODOBNE apoštoli nikdy nezabudli na zázrak rozmnoženia.

Keď sa o niekoľko rokov neskôr museli vyrovnáť s vážnejšími problémami – prenasledovaniami, nebezpečenstvami smrti, opusteniami... – možno si spomenuli na tú scénu s Ježišom: úzkosť z toho, že nevedeli, ako nasýtiť dav, frustráciu z toho, že získali veľmi málo jedla, strach, že ľudia skolabujú... Ale predovšetkým radosť z toho, že nakoniec boli všetci nasýtení a že dokonca zostalo dvanásť plných košov. Nikdy by si nemysleli, že päť chlebov a dve ryby postačia pre tolkých.

„Ak si to dobre uvedomíme, náš život je plný zázrakov: plný činov lásky, znakov Božej dobroty. Napriek tomu môže naše srdce zostať zvyknuté a ľahostajné, zvedavé, ale neschopné úžasu, neschopné nechať sa *očariť*. Zatvorené srdce, srdce so zámkom, nie je schopné nechať sa prekvapiť. *Očariť* je krásne sloveso, ktoré nás nabáda myslieť na fotografovú

snímku. Toto je správny postoj voči Božím dielam: zachytiť v mysli jeho diela, aby sa vtlačili do srdca, aby sa prejavili v živote cez mnohé činy dobra“^[5]. Toto robili apoštoli. Vedeli si spomenúť na *snímku* toho zázraku, keď sa objavili budúce výzvy: naučili sa odovzdávať všetko k Ježišovým nohám, bez toho, aby ich premohol nedostatok prostriedkov alebo priaznivých okolností. A to im dávalo istotu. Ani nie tak preto, že sa im darilo viac či menej, ale preto, že vedeli, že Boh je im nablízku a že robia, čo je v ich ľudských silách.

V tomto čase modlitby si môžeme spolu s Pánom pripomenúť zázraky, ktoré vykonal v našom živote. Situácie, v ktorých sme podobne ako apoštoli pociťovali nepomer medzi výzvou a našimi vlastnými kvalitami, ale všimli sme si, ako nám Boh pomohol. Ľudí, ktorým Pán daroval svoju milosť prostredníctvom nášho priateľstva. Utrpenia, ktoré sme

dokázali znášať s pokojom a vyrovnanosťou, pretože sme vedeli, že Ježiš je s nami. Panna Mária nám môže pomôcť nestratiť radosť, keď sa cítime preťažení, a žasnúť nad zázrakmi, ktoré v nás robí jej Syn.

[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 341.

[2] František, *Audiencia*, 17-VIII-2016.

[3] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 29-VII-2012.

[4] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 29-VII-2012.

[5] František, *Anjel Pána*, 9-VII-2023.

cezrocnom-obdobi-cyklus-b/
(12.04.2026)